

Iambi ad Seleucum

Χαίρειν κελεύω τὸν καλὸν τε κάγαθὸν υἱὸν Σέλευκον, εὐγενοῦς ρίζης κλάδον. χαίρειν δὲ καὐτὸς εὐχομαι τῷ σῷ βίῳ μαθήμασιν τε καὶ τρόποις φρονῶν μέγα. Πρῶτον μὲν οὖν φόβον τε καὶ πόθον ἔχε θεοῦ· θεὸς γὰρ πᾶσιν ἀρχὴ καὶ τέλος τοῖς εὖ φρονοῦσι γίγνεται παντὸς βίου. Τὸ δεύτερον δὲ τὸν τρόπον ἄσκει, τέκνον, πρᾶον, ταπεινόν, ἐγκρατῆ, στερρόν, γλυκύν, ἀβάσκανον, δίκαιον, ἀνδρεῖον, σοφόν, σεμνόν, φίλεργον, εὐσταθῆ καὶ σώφρονα. κόσμος γὰρ οὗτος καὶ νέοις καὶ πρεσβύταις μὴ χρήμασιν τοσοῦτον, ἀλλὰ τῷ τρόπῳ πλουτεῖν· τὸ σὸν γὰρ τοῦτο· τὰ δὲ χρήματα παίζει πλανῶντα τὴν φιλόπλουτον νόσον, ἄλλοις ἀπ' ἄλλων προσγελαῖν πεφυκότα, πόρνης ἀπίστου τὸν τρόπον μιμούμενα πολλοὺς ἐραστὰς ποικίλως μωκωμένης, συνόντα καὶ φεύγοντα καὶ κολλώμενα τούτοις ἐκείνοις, οὐδενὶ δὲ γνησίως. τὸ γὰρ βέβαιον οὐκ ἔχει πλούτου φύσις λάβροις θαλάσσης κύμασιν εἰκασμένη κυρτουμένοις, πίπτουσιν ἀστάτῳ φορᾷ. σὺ τοίνυν, ὦ παῖ, τοῖς τρόποις πλουτῶν ἀεὶ θησαυρὸν ἔξεις οὐ κλοπαῖς συλῶμενον, οὐ συκοφάνταις ἐν μέσῳ προκείμενον, οὐδ' αὖ τυράννων χερσὶν ἐξαντλούμενον ἢ βαρβάρων ὄπλοισιν ἐκπορθούμενον, μένοντα δ' ἔνδον τῶν ἀσωμάτων δόμων ψυχῆς ταμείοις ἀσφαλῶς τηρούμενον, ὃν οὔτε λάβρον ἐσθίει πυρὸς μένος, οὐδ' αὖ καλύψει κῦμα ποντίου σάλου.

Τοῦτον τὸν ὄντως ὄντα σὸν καὶ γνήσιον πλοῦτον φυλάττων σιμῆχε τοῖς μαθήμασιν, βίβλοις ποιητῶν, ἱστορικῶν συγγράμμασιν, καὶ ταῖς τρεχούσαις ῥητόρων εὐγλωττίαις λεπταῖς τε μερίμναις φιλοσόφων ἀσκούμενος. τούτοις δ' ἅπασιν ἐμφρόνως ἐντύγχανε σοφῶς ἀπ' αὐτῶν συλλέγων τὸ χρήσιμον, φεύγων δ' ἐκάστου τὴν βλάβην κεκριμένως, σοφῆς μελίττης ἔργον ἐκμιμούμενος, ἥτις ἐφ' ἅπασιν ἄνθεσιν καθιζάνει, τρυγᾷ δ' ἐκάστου πανσόφως τὸ χρήσιμον αὐτὴν ἔχουσα τὴν φύσιν διδάσκαλον. σὺ δ' ἐκ λογισμοῦ τῶν μὲν ἀφθόνως δρέπου τῶν ὠφελούντων. εἰ δέ τι βλάβην φέρει, συνεῖς τὸ φαῦλον ὀξέως ἀφίπτασο. ὠκύπτερος γὰρ ἐστὶν ἀνθρώποις ὁ νοῦς. ὥσθ' ὅσα μὲν αὐτοῖς εἰς ἀρετὴν ἐγκώμια ὑμνοῦσιν αὐτὴν ἐγράφη καὶ τοῦμπαλιν κακίαν ψέγουσιν, ταῦτα σὺ σπουδῆ μαθῶν καὶ νοῦν φύλασσε καὶ χάριν τῆς λέξεως. ἃ δ' εἰς θεοὺς ἔγραψαν ἐν λήρῳ πλατεῖ μύθους ἀσέμνους, δαιμόνων διδάγματα, μύθους γέλωτος ἀξίους καὶ δακρύων, ταῦθ' ὡς βρόχους τε καὶ πάγας ἀποστρέφου. ἄμφω δ' ἀναγνοῦς, τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς λόγους, θεοὺς γελοίους καὶ λόγους ἐρασιμίους, καταφρόνει μὲν τῶν φιληδόνων θεῶν, λόγους δὲ τιμῶν, ὥσπερ ἐξ ἐνὸς φυτοῦ, καὶ τὰς ἀκάνθας φεῦγε καὶ ῥόδον δρέπου. καὶ τῶν μὲν ἔξω σοι λόγων οὗτος νόμος ἄριστος. οἷς δὲ πᾶσαν ἀρμόττει νέμειν σπουδῆν, ἐροῦμεν, ἀλλὰ μικρὸν ὕστερον. Ἐκεῖνο γάρ σοι πρῶτον εἰπεῖν βούλομαι. φεύγειν κατάκρον τῶν κακῶν ὁμιλίας καὶ τὰς σὺν αὐτοῖς ἡδονὰς χρὴ τὸν νέον. πολλοὶ γὰρ εἰσιν, ὥσπερ εἰ βοσκήματα ψώρας γέμοντα καὶ νοσήματός τινος, οἱ τοὺς νέους πειρῶσι τοὺς ἀπλουστέρους παρατριβόμενοι τ' ἐν δόλῳ πανουργίας ὥσπερ νόσου θέλουσι τῆς πονηρίας αὐτοὺς ἀναπιμπλάιν, ὥστε τῆ τῶν πλειόνων κοινωνία σφῶν τοῖς κακοῖς ἐπισκοτεῖν. τούτους φυλάττου. καὶ γὰρ, ὡς Παύλῳ δοκεῖ, φθείρουσιν ἥθη χρηστὰ ὁμιλίας κακαί. Ναὶ μὴν ἐκεῖνο σφόδρα σοι τηρητέον· μίσει θεάτρων, θηρίων, ἵπποδρόμων ἄσεμνον ὠδῆν, δύσεριν κακῶν θέαν, βίου ματαιότητος, ὕδραν ἡδονῶν, ἀνδρῶν ἀσελγῶν ἀπρεπῆ μαθήματα οἷς οὐδὲν ἐστὶν αἰσχρὸν ἢ τὸ σωφρονεῖν. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν, αἰσχύνης ὑπηρέται, τέχνην ἔχουσι τὸ φρονεῖν ταῖς ὕβρεσιν, μῖμοι γελοίων κονδύλοις εἰθισμένοι, αἰδῶ τεμόντες τοῖς ξυροῖς πρὸ τῶν τριχῶν, ἀσελγὲς αἰσχρότητα ἐργαστήριον, οἷς πάντα πάσχειν καὶ ποιεῖν, ἃ μὴ θέμις, ἐν ταῖς ἀπάντων

ὄψεσιν τέχνης μέρος. ἄλλοι δ', ἐκείνων ἔθνος ἀθλιώτερον, τῶν ἀρρένων τὴν δόξαν ἔξορχούμενοι, μελῶν λυγισμοῖς συγκατακλῶντες φύσιν ἄνδρες γυναῖκες, ἄρρενες θηλυδρίαί. οὐκ ἄνδρες, οὐ γυναῖκες ἀψευδεῖ λόγῳ. τὸ μὲν γὰρ οὐ μένουσι, τὸ δ' οὐκ ἔφθασαν. ὁ μὲν γὰρ εἶσιν, οὐ μένουσι τῷ τρόπῳ, ὁ δ' αὖ κακῶς θέλουσιν, οὐκ εἶσιν φύσει, ἀσωτίας αἰνιγμα καὶ γρίφος παθῶν, ἄνδρες γυναιξὶ καὶ γυναῖκες ἀνδράσιν. τί δ' ἂν λέγοι τις ἀσμάτων αἰσχυρῶν νόσους μέλη τε θηλύνοντα καρδίας τόνον, αὐλοῦς, χορείας πορνικῶν βακχευμάτων, οἷς καὶ γέρας νέμουσιν οἱ τρισάθλιοι; ταῦτ' οὖν ἐπαίνων καὶ θεᾶς καὶ τέρψεως ἢ δακρύων τε καὶ στεναγμῶν ἄξια; γέλως τυραννεῖ καὶ φύσις μοιχεύεται καὶ ποικίλη φλόξ ἡδονῶν ἐξάπτεται. καὶ κτίζεται θέατρα τῆς ἀτιμίας, ὡς μηδὲ λάθρα τὰς νόσους ἀσχημονεῖν, ἀλλ' ἄθλα κείσθαι τῶν κακῶν μαθημάτων. σὺ δὲ βδελύττου ταῦτα, μὴ χράνης κόρας, φεύγων ἀπάσας ὁμμάτων διαφθοράς, ὡς ἂν φυλάττοις τὰς κόρας μοι παρθένους.

Πλέον δὲ φεῦγε τὰς μαιφόνους θεᾶς τῶν γαστριμάργων, ὧν θεὸς ἡ κοιλία. δοῦλοι γὰρ ὄντες γαστρὸς αἰσχίστης νόσου ὑπηρετοῦσι τοῖς κακοῖς προστάγμασιν. ἢ δ' ὡς πικρὰ δέσποινα τῶν λοιπῶν μελῶν ἔνδον κάθηται θηρσὶ πωλοῦσα μέλη, λάβρως κατεσθίουσα τὰ τιμήματα, γαστῆρ ἄσωτος θηρίων εἰς γαστέρας τυραννικῶς ὠθοῦσα συγγενῆ μέλη. τούτων κάθηται τῶν παθῶν ἀγνώμονες ἄνδρες θεαταί. κἂν μὲν ἄνθρωπος φύγη θῆρας, στένουσιν ὡς πλέον τῶν θηρίων παιχθέντες αὐτοὶ καὶ μάτην καθήμενοι. ἀνδρὸς δ' ἀλόντος καὶ στενὸν μυκωμένου πικρὸν βοῶντος καὶ κόνιν ἀμωμένου πάσης θεατῶν ὄψεως οἶκτος ἅπας ἐδραπέτευσε καὶ σὺν ἡδονῇ κρότος μέγιστος, ἦν ἴδωσιν αἱμάτων ροάς. χαίρουσι γὰρ βλέποντες, ἃ θηρνεῖν ἔδει, καὶ θηρίοις νέμουσιν εὐνοίας ῥοπήν καὶ τοῖς ἐλοῦσιν ἐγκελεύονται πλέον θήγοντες ὄργας ὥσπερ ἐμπορούμενοι καὶ σάρκας ἀνδρῶν θηρσὶ συμμασσώμενοι. χ' οἱ μὲν κακοὶ πρατῆρες οἰκείων μελῶν τροφῆς τε δοῦλοι καὶ πάλιν θηρῶν τροφή, ζῶντες στυγητοὶ καὶ θανόντες ἄθλιοι τοιοῦτον ἔσχον τοῦ βίου πικρὸν τέλος. μελῶν δὲ τὰ μὲν ἐντέθαιπται θηρίοις, τὰ δ' ὑπ' ὁδοῦσι νηλεῶς δαρδάπτεται, ἡμισπάρακτα δ' ἄλλα ποικίλαις στροφαῖς ἄττει περισπαίροντα καὶ φυγῆς ἔτι καιρὸν νομίζει καὶ δρόμον φαντάζεται. μὴ δὴ μιάνης ὄμμα σὸν θεαμάτων ὠμῶν μολυσμοῖς μηδὲ γυμνάσης ὄρᾶν ἄνδρας θανόντας, θηρία πεπλησμένα, τάφους τρέχοντας, συγγενεῖς δὲ κειμένους.

Καὶ μὴν τὸ πολλοῖς μᾶλλον ἡμερώτερον δοκοῦν θέαμα πωλικῶν ἵπποδρόμων, καὶ τοῦτο λοιμὸς ἐστὶ καὶ ψυχῶν νόσος. πόλεις διασπᾶ, δῆμον εἰς στάσεις φέρει, μάχας διδάσκει, λοῖδορον θήγει στόμα, τέμνει πολιτῶν φίλτρα, συγκρούει γένη, καταισχύνει γέροντας, ἐκμαίνει νέους, ἔχθρας ἀνάπτει φιλάτων, πατεῖ νόμους. κακῶν δὲ τούτων ἄλγιον τολμᾶ κακόν. κινεῖ γόητας τοῖς μανεῖσι συμμάχους νίκης βοηθούς, καὶ τρέφει νόσω νόσον. ἐπὶ γὰρ ἐκκαυθῶσιν εἰς θερμὴν ἔριν, πρὸς τοὺς γόητας εὐθὺς αὐτοῖς ὁ δρόμος. οἱ δ' αὖ καλοῦσι δαιμόνων πονηρίαν συνεργὸν αὐτοῖς πτωμάτων, συντριμμάτων, φόνων. κακοῖς γὰρ δαιμόνων χαίρει στρατός. οὐκοῦν ἐναργῶς καὶ τὸ δόξαν ἡμερον ἐριστικὸν θέαμα τῶν ἵπποδρόμων ψυχῶν ὄλεθρός ἐστι, σωμάτων μάχη, καὶ πρὸς γε τούτοις χρημάτων σαφῆς βλάβη. πόσους μὲν οἴκους ἀθρόως κατέσπασεν; πόσους προσαιτεῖν πλουσίους ἠνάγκασεν; πόσας δὲ τὸ πρὶν εὐνομουμένας πόλεις ἄρδην καθεῖλεν; ὡς γὰρ ἡβῶσα στάσις φόνους δυναστῶν ἔχρανε δήμου χέρας, χήρωσεν ἀνδρῶν τὰς πόλεις νόμῳ ξίφους, πῦρ καὶ σίδηρος τὰς πόλεις ἐνεΐματο σφαγαῖς κολάζων τὰς σφαγὰς, φόνους φόνους. τίς οὖν θεᾶσθαι σωφρόνων ἀνέξεται γοητείας ἄμιλλαν, οὐχ ἵππων τάχος, στάσιν φόνον τίκτουσαν, ἄστεων νόσον; Σὺ δ' ἀντὶ τούτων χαῖρε τοῖς μαθήμασιν, ἐξ ὧν ὅτι κράτιστον ἀσκήσεις τρόπον. ἐπὶ δὲ τὸν νοῦν μετρίως προγυμνάσης ὡς ἐν

παλαιστρα ποικίλοις συγγράμμασιν, αὐταῖς ἐνάθλει ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς διττῶν διαθηκῶν συλλέγων πλοῦτον μέγαν, τῆς μὲν παλαιᾶς, τῆς δὲ γε καινῆς αἰ. καινὴ γάρ ἐστι δευτέρα γεγραμμένη καὶ μεθ' ἑαυτὴν μηκέθ' ἕξουσα τρίτην. ταύταις ἅπασαν ἀσμένως σπουδὴν νέμε, παρ' ὧν μαθήσει χρηστὸν ἕξασκεῖν τρόπον καὶ τὸν ἀληθῆ καὶ μόνον θεὸν σέβειν. Μονὰς γάρ ἐστι καὶ τριάς ἀίδιος, πατὴρ σὺν υἱῷ καὶ παναγίῳ πνεύματι, τριάς προσώποις εὐκρινῆς, μονὰς φύσει. μήτ' οὖν ἀριθμῷ συγγένης ὑποστάσεις, μήτ' αὖ θεὸν σὺ προσκυνῶν τέμης φύσιν. φύσει γὰρ ὄντως ἢ τριάς οὐ τέμνεται. μία τριάς γάρ, εἷς θεὸς παντοκράτωρ. τοῦτ' ἐστι λεπτὸν εὐσεβὲς μυστήριον. στενὴ γὰρ ὄντως τῆς ἀληθείας ὁδός, ἀτραπὸς ἀμφίκριμνος, ἐκτεθλιμμένη, ἧς ἐξολισθήσαντες ἐξ ἐναντίων κατερράγησαν εἰς βαθύκριμνον πλάνην, Σαβέλλιος μὲν πρὸς Ἰουδαίους βλέπων, εἰδωλολάτρας δ' Ἄρειος μιμούμενος, ὁ μὲν προσώπων συγγέων ὑπόστασιν, ὁ δ' αὖ μερίζων δυσσεβῶς τὴν οὐσίαν. σὺ δ' ἀκλινῶς φύλαττε τὴν μέσσην ὁδόν, ὡς χρὴ διαιρῶν, καὶ συνάπτων ὡς θέμις. συνάπτεται γὰρ ἢ τριάς ἀσυγχύτως, ὡσπερ ἀτμήτως ἢ μονὰς χωρίζεται. ἢ γὰρ φύσις ἄτμητος, αἱ δ' ὑποστάσεις αἰεὶ μένουσι παντελῶς ἀσύγχυτοι. Τούτων φύλαξ μοι διαμένεις τῶν δογμάτων καὶ γνήσιος μὲν ἐργάτης τῶν ἐντολῶν, σοφὸς δ' ἀπάσαις μυστικαῖς θεωρίαις, αἰεὶ προκόπτων, μήποτ' ἐκφυσώμενος. μείζων ἐπανθήσει γὰρ οὕτως ἢ χάρις. ὄραξ ὁ πιστὸς Μωϋσῆς, ὁ τοῦ θεοῦ ἄνθρωπος, εἰκὼν τοῦ κατ' ἀρετὴν βίου, ὅπως ἅπασαν ἐκμαθῶν Αἰγυπτίων σοφίαν τὰ πρῶτα κὰν βαθεῖ πλούτῳ τραφεῖς ἐκὼν φυγὰς τε καὶ πένης ἐγίνετο, κὰν ταῖς ἐρήμοις τῆς ἐν Αἰγύπτῳ τρυφῆς θῆσαν τράπεζαν ποιμένων ἠλλάξατο δόξης τυράννων προκρίνας σκληρὸν βίον, ἕως τελείων ἄξιος θεαμάτων κριθεὶς μέγιστον ἀγγέλου μυστήριον εἶδε φανέντος ἐκ φλογὸς πυρὸς βάτου. εἴτ' ἀξιοθεὶς καὶ θεοῦ πρῶτον τότε φωνῆς ἀκοῦσαι καὶ λαβῶν ἕξουσίαν λαῶ στένοντι δούλειον λύει ζυγὸν ἄρχει τε παντὸς τοῦ γένους ψήφῳ θεοῦ. λαβῶν τοσοῦτον ὕψος οὐκ ἐπαίρεται, ἀλλ' ἰσχυρόφωνον καὶ βραδύγλωσσόν τινα φησὶν ἑαυτὸν ἀσθενῆς εἶναι λέγων, ὡς ἂν φρονῶν ταπεινὸν ἰσχυρὸς μένη. τούτου φύλαττε τοῦ βίου τὴν εἰκόνα μορφῶν σεαυτὸν τῷ τρόπῳ τῷ Μωσέως.

Καὶ τὴν μάθησιν τῶν παρ' Ἑλλησιν λόγων ὡσπερ δικαστῆς ἔννομον ψῆφον φέρων ὑπηρετεῖσθαι τάξον, ὡς ἐστι πρέπον, τῇ τῶν ἀληθῶν δογμάτων παρρησία τῇ πανσόφῳ τε τῶν γραφῶν θεωρία. καὶ γὰρ δίκαιον τὴν σοφίαν τοῦ πνεύματος ἄνωθεν οὔσαν ἐκ θεοῦ τ' ἀφιγμένην δέσποιναν εἶναι τῆς κάτω παιδεύσεως ὡσπερ θεραπαίνης μὴ μάτην φυσωμένης, ὑπηρετεῖν δὲ κοσμίως εἰθισμένης. τῇ τοῦ θεοῦ γὰρ ἢ κάτω δουλευέτω. Πλὴν ἀλλ' ἐκεῖνο προμαθεῖν μάλιστα σοὶ προσῆκον· οὐχ ἅπασα βίβλος ἀσφαλῆς ἢ σεμνὸν ὄνομα τῆς γραφῆς κεκτημένη. εἰσὶν γάρ, εἰσὶν ἔσθ' ὅτε ψευδώνυμοι βίβλοι· τινὲς μὲν ἕμμεσοὶ καὶ γείτονες, ὡς ἂν τις εἴποι, τῶν ἀληθείας λόγων. αἱ δ' αὖ νόθοι τε καὶ λίαν ἐπισφαλεῖς ὡσπερ παράσημα καὶ νόθα νομίσματα, ἃ βασιλέως μὲν τὴν ἐπιγραφὴν ἔχει, κίβδηλα δ' ἐστί, ταῖς ὕλαις δολούμενα. Τούτων χάριν σοὶ τῶν θεοπνεύστων ἐρῶ βίβλων ἐκάστην· ὡς δ' ἂν εὐκρινῶς μάθης, τὰς τῆς παλαιᾶς πρῶτα διαθήκης ἐρῶ. ἢ πεντάτευχος τὴν κτίσιν, εἴτ' ἕξοδον, λευιτικὸν δὲ τὴν μέσσην βίβλον ἔχει, μεθ' ἣν ἀριθμούς, εἶτα δευτερονόμιον. τούτοις Ἰησοῦν προστίθει καὶ τοὺς κριτάς, ἔπειτα τὴν Ῥουθ βασιλειῶν τε τέσσαρας βίβλους, παραλειπομένων δὲ γε ξυνωρίδα. Ἔσδρας ἐπ' αὐταῖς πρῶτος, εἴθ' ὁ δεύτερος. ἐξῆς στιχηρὰς πέντε σοὶ βίβλους ἐρῶ· στεφθέντος ἄθλοισ ποικίλων παθῶν Ἰωβ ψαλμῶν τε βίβλον, ἕμμελὲς ψυχῶν ἄκος, τρεῖς δ' αὖ Σολομῶντος τοῦ σοφοῦ, παροιμίας, ἐκκλησιαστικὴν ἄσμά τε τῶν ἀσμάτων. ταύταις προφήτας προστίθει τοὺς δώδεκα, Ὡσηὲ πρῶτον, εἴτ' Ἀμὼς τὸν δεύτερον, Μιχαῖαν, Ἰωήλ, Ἀβδῖαν καὶ τὸν τύπον Ἰωνᾶν αὐτοῦ τοῦ τριημέρου πάθους, Ναοὺμ μετ' αὐτούς, Ἀββακούμ, εἴτ' εἵνατον Σοφονίαν,

Ἄγγαῖόν τε καὶ Ζαχαρίαν διώνυμόν τε ἄγγελον Μαλαχίαν. μεθ' οὓς προφήτας μάνθανε τοὺς τέσσαρας, παρρησιαστήν τὸν μέγαν Ἡσαΐαν Ἱερεμίαν τε συμπαθῆ, καὶ μυστικὸν Ἰεζεκιήλ, ἔσχατον δὲ Δανιήλ, τὸν αὐτὸν ἔργοις καὶ λόγοις σοφώτατον. τούτοις προσεγκρίνουσι τὴν Ἑσθήρ τινες. Καινῆς διαθήκης ὥρα μοι βίβλους λέγειν. εὐαγγελιστὰς τέσσαρας δέχου μόνους· Ματθαῖον, εἶτα Μάρκον, ᾧ Λουκᾶν τρίτον προσθεῖς ἀρίθμει τὸν Ἰωάννην χρόνῳ τέταρτον, ἀλλὰ πρῶτον ὕψει δογματῶν. βροντῆς γὰρ υἱὸν τοῦτον εἰκότως καλῶ μέγιστον ἠχήσαντα τῷ θεοῦ λόγῳ. δέχου δὲ βίβλον Λουκᾶ καὶ τὴν δευτέραν τὴν τῶν καθολικῶν πράξεων ἀποστόλων. τὸ σκεῦος ἐξῆς προστίθει τῆς ἐκλογῆς, τὸν τῶν ἐθνῶν κήρυκα, τὸν ἀπόστολον Παῦλον σοφῶς γράψαντα ταῖς ἐκκλησίαις ἐπιστολὰς δις ἑπτὰ· Ῥωμαίοις μίαν, ἣ χρη συνάπτειν πρὸς Κορινθίους δύο, τὴν πρὸς Γαλάτας τε καὶ πρὸς Ἐφεσίους, μεθ' ἣν τὴν ἐν Φιλίπποις, εἶτα τὴν γεγραμμένην Κολασσαεῦσι, Θεσσαλονικεῦσιν δύο, δύο Τιμοθέῳ, Τίτῳ καὶ Φιλήμονι μίαν ἑκατέρῳ καὶ πρὸς Ἑβραίους μίαν. τινὲς δὲ φασι τὴν πρὸς Ἑβραίους νόθον οὐκ εὖ λέγοντες· γνησία γὰρ ἡ χάρις. εἶεν, τί λοιπόν; καθολικῶν ἐπιστολῶν τινὲς μὲν ἑπτὰ φασι, οἱ δὲ τρεῖς μόνους χρῆναι δέχεσθαι· τὴν Ἰακώβου μίαν, μίαν δὲ Πέτρου τῶν τ' Ἰωάννου μίαν. τινὲς δὲ τὰς τρεῖς καὶ πρὸς αὐταῖς τὰς δύο Πέτρου δέχονται, τὴν Ἰούδα δ' ἐβδόμην. τὴν δ' ἀποκάλυψιν τὴν Ἰωάννου πάλιν τινὲς μὲν ἐγκρίνουσιν, οἱ πλείους δὲ γε νόθον λέγουσιν. οὗτος ἀψευδέστατος κανὼν ἂν εἴη τῶν θεοπνεύστων γραφῶν. Αἴς εἰ σὺ πεισθῆς, ἐκφύγοις κόσμου πάγας, ματαιότητα δ' ἐλπίδων ρίψαις κάτω, πλοῦτον δὲ τὸν φεύγοντα δαψιλεῖ χερὶ σπείραις πένησιν ἀσφαλὲς μένων θέρος, ἐν οὐρανοῖς γὰρ τὸ σπαρὲν θησαυριεῖς. Χριστῷ δ' ἔποιο τῷ σοφῷ θεοῦ λόγῳ. ἅ τρίςμακάρ τις, ἅ τρισόλβιος σύ γε πολλοῖς γέρουσι καὶ νέοις φωστῆρ φανείς. λάμπει γὰρ ἄστρων μᾶλλον εὐσεβῆς βίος. καί σε προφητῶν, μαρτύρων, ἀποστόλων χορὸς περιστὰς ὥσπερ οἰκεῖον μέλος στέψει προπέμπων ἐπινίκιον κρότον. τρυγῶν δ' ἄπαυστον δόξαν ἠσθήσῃ τότε, μέσος χορευῶν ἀγγέλων στεφηφόρος. Ἔρρωσο καὶ μέμνησο τῶν γεγραμμένων. Τὴν σεμνότητος, ἀγνείας, ἀσκήσεως ἔμψυχον εἰκὼ πίστεώς τε σφραγίδα Ὀλυμπιάδα πρόσειπε τὴν σὴν τιθίδα. Ἦν ἐθέλησθα, Σέλευκε, μαθεῖν τὸν ἀριθμὸν ἰάμβων, τρεῖς ἑκατοντάδας ἴσθι, τόσας δεκάδας, μονάδας τρεῖς. αἰεὶ γάρ σε, τέκος, τριάδος φίλον εὐχομαι εἶναι.